

gav man det ikke alene, men skjænkede det endog-
saa sit Bifald". Der var man den Gang altsaa
af den Anskuelse, at naar en konstitutionel Regje-
ring handler i en almindelig anerkjendt god Hen-
sigt og udvikler en Kraft, der overstrider Lovens
Grændser, saa tilgiver man det ikke alene, men
man skjænker det endogsaa sit Bifald. Nu vil
jeg bede det ærede Medlem tage denne Sætning
og bringe den i Samklang med hans: „at man
ved at negte Regjeringen en Bevilling til Udspø-
relsen af nødvendige Foranstaltninger affræver
Regjeringen fra at handle paa egen Haand".
Kjærg nu de to Ting i Samklang med hin-
anden!

Clausen: Jeg kunde nok lide at begrunde
min Stilling lige overfor det Forslag, som er
fremkommet, men først maa jeg dog henvende et
Par Ord til det ærede Medlem, som nu satte sig,
ikke i Anledning af hans sidste, men i Anledning
af hans foregaaende Foredrag. Det ærede Med-
lem er meget stærk i, hver Gang en Sag dis-
kuteres her i Thinget, og han vil klare sin Stilling
til den, da at tale om Thingets Værdighed og
Mændenes Værdighed i Reglen paa en saadan Maade,
at det bliver en Fornærmelse mod alle os Andre,
der indtage en anden Stilling end han. Han
talte ikke om, hvad der efter hans Mening kunde
tjene Thingets Værdighed og Bærdighed i den fore-
liggende Sag; nei, han talte bestemt, som om man,
naar man ikke gaar den Vej, han vil gaa, ikke
handlede efter Thingets Værdighed og Bærdighed;
deri ligger jo den Mening, at vi ikke have den
tilstrækkelige Værdighed og Bærdighed, som vi som
Repræsentanter burde have. Det forekommer mig,
at naar saadanne Sigtelser, der ikke ere negative,
men ligesom positive, kunne gaa upaataalte hen, da
gaar det temmelig vidt, og kan man ikke blive fritagen
derfor, saa vil jeg for mit Bedkommende søge at
hævde min Værdighed og Bærdighed ved at frigjøre
mig for oftere at høre paa det ærede Medlem,
derfor vi ikke paa anden Maade kunne blive fri
for saadanne Sigtelser, fordi vi ikke kunne følge
det ærede Medlem. — Jeg skal nu klare min Stil-
ling til det Forslag, der ligger for. Da jeg
hørte det blive fremfat, var jeg strax paa det
Stene med, at jeg ikke paa nogen som helst Maade
kunde stemme derfor; det var mig klart, at der
maatte ligesom ligge Noget bagunder. Det ærede
Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville),
som er Forslagsstiller, har stærkt nok udtalt sig for
Nødvendigheden af at fremme Sagen, og Regjeringen
har gjort det Samme, men hvorledes skal man
da forstaa det, naar man nu vil have Sa-
gen viist tilbage til Udvalget? Der maa jo
dog ligge noget Andet derunder, og jeg er ikke
meget langt fra at slutte mig til den Tanke, det
ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valg-
kreds (Holstein) lod skinne igjennem, at Tanken
nærmest vil blive den, at medens Sagen behand-

les i Udvalget, vil Ministeren af Mindretallets
vækkende Stilling tage Anledning til deri at se en
Anerkjendelse af, at man dog mulig vilde foran-
dre sin Stilling i dette Spørgsmaal, og da ad
administrativ Vej søge Spørgsmaalet løst. Vi
have jo set, at sjøndt Finantsministeren vidste, at
man fra Rigsdagens og navnlig fra Finantsub-
valgets Side var imod, at han anbragte Penge i
Randers - Grenaa - Banen, saa anbragte han ikke
desu mindre en betydelig Sum deri. Hvad hin-
drer nu vel Finantsministeren fra at gjøre noget
Lignende her, naar vi ved denne forandrede Stil-
ling, som vi komme til at indtage over for begge
Mindretallets Betænkning, give ham Grund til at
tro, at vi ville komme til at indtage en anden
Stilling? Hvad vil da hindre ham i at gjøre
det? Ja, det skulde da være Væresfølelsen, som
skulde hindre ham deri, men Regjeringen har gjort
saa Meget, at jeg ikke just tør stole derpaa. Man
har udstedt en provisorisk Lov, og man har, uagtet
man vidste, at Folkethingets Finantsudvalg ikke
billigede det, laant Penge i de jydke Jernbaner,
og man har gjort saa Meget, at jeg virkelig ikke
tør trække Begler derpaa.

Formanden (Krabbe): Det ærede Med-
lem lægger ikke Mærke til, at disse Ord nærne
sig til en personlig Fornærmelse.

Clausen: Ja, det var just ikke min Hensigt
at fremsette en personlig Fornærmelse mod Mi-
nisteren, men jeg vilde bestemt udtrykke, at jeg
ikke havde Tillid til den Maade, hvorpaa de be-
styre Landets Pengevæsen, og altsaa, at min Stil-
ling maatte være væsentlig afhængig deraf. Jeg
kan saaledes ikke gaa med til at stemme for dette
Forslag, idet det, som sagt, er muligt, at Regje-
ringen kan faae i Sinde at tage saadanne For-
holdsregler som nævnt, medens Sagen ligger i
Udvalget. Er der fra Folkethinget givet et be-
stemt Botum i denne Sag, saa er jeg dog over-
bevist om, at det vil være saa godt som umuligt
for Regjeringen at gaa til at give den Hjælp,
hvorom der her er Tale, ad administrativ Vej,
thi Regjeringen vilde derved paabyrde sig et stort
Ansvar, som jeg ikke tror, den tør paatage sig.
Jeg skal derfor udtale, at jeg maa afgjort stemme
mod dette Forslag, og naar jeg vil stemme for
Lovens Forfastelse, da er jeg nærmest kommen der-
til af saglige Grunde. Jeg forstaaer ikke, at No-
gen af dem, der ere komne til dette Resultat af
saglige Grunde, egentlig behøve flere nye Op-
lysninger, thi man kunde jo ikke komme til at
indtage en saadan Stilling af saglige Grunde,
med mindre tilstrækkelige Oplysninger vare tilstede,
og da jeg ogsaa overfor Regjeringen har et po-
litiisk Motiv, idet jeg ingen Tillid har til dens
Styrelse, saa er dette for mig tilstrækkeligt til, at
jeg baade af saglige og politiske Grunde maa
stemme mod det Forslag, der er stillet af det